

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum
DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus
Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios
Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 731. Gregorii Pap. III. Annus 1. Leonis Isavr. Imp. Annus
16.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

ad eum pro animam suam resurrexit. Itē rursum dicendum, inquit Propheta vestitū, qui vobis locutus sum verbo domini, quoniam inueniens exiit in conuersatione, imitemini simus. Verbum non solum inquit Iohannes Reges sed Apostoli, & Propheta dicens, agit Doctores, & paulo post: Regum est cunctu aduentus. Ecclesiastica vero confitit Patriarcha dicens, Doctores in imperio spirituum nostrorum sunt. Sicut scilicet paulus Samuelem quod in contingit, sic scilicet regnum eius Deum, &c.

Accursum de iudeo interius hoc exprimbris in Iacobinatione i Manichei, inquit Euangelium secundum Thomam compunctionem: Erat secundum Leinem in Angelum scribit. Non ergo Regum spiritus mundi sed factum rendicantem: Non enim legem, qui clavis Christianismi nominaretur, Orthodoxos persequatur; Zenonem item & Anatolium, & Helenum & Constantium illam, qui in Sicilia sunt, & Barnabae & Philippum appellaverunt. Non ergo regula sed patris instituta inquit quam nos scripti Ecclesiam cœlestis constituit de paternis auctoritate. Quemadmodum enim in eodem rursum summis literarum præmulgatione illi Euangelium sic in translatiorum ante se scriptis est constitutum, ut Christus Deus carnaledum, & facti bonum imaginibus experimenter, faciat ut Crux auctoritas, &c. habet eadem in commentario de fide Orthodoxa. At de Iohanne haec tamen littera modo quod erudiant Novatores, præfertur vero Poli-

IES V C H R I S T I

Annus 731.

Q VI sequitur annus Redemptoris septingentesimus quinagesimus primus Indictione decimaquarta, fuit omnino sancti Gregori Papæ lugubris. Qui contigit (inquit Anatalius) tertio Idus Februario Indictione decimaquarta, cum sedisset annos sexdecim, menses octo & dies viij. De quo prater illa quo dicta sunt superius certis anniversariis, hec de eodem idem Anatalius habet: *Hic quatuor tempore, ut in quarta feria seicunum atque viij annis solerat fieri, in Ecclesiis in quibus non obstatavit, invitans Orationes & narratio in nomine beatis Petri Apollonis, duecisti orationem matutinam à novo refecisti, & circumvagans altare parites largiorata, ac distinxit doctores Apollonis, pensantes libra etiam ducimus. & in finibus fecisti calicem amarus per aliquid.*

* *Amatus orationis apud duas preces, penitentes libras triginta, & penitentem eam peruenientem libras viginti edidisti. Haec dona omniis clericis, monachis, diaconis, & mansueto apollinis duas milia centrum sexaginta, & ad luminaria B. Petri apollinis solis mille. Hic fecisti ordinationes quaque, quatuor per hunc septendecim, & viam mensi suu, etiam tunc presbyteros XXX. diuinae IV. Episcopos per diversa loca celi. Qui & sepolci illi ad beatum Petrum Apolloniu tertio Idus February Indictione XIV. Leonis & Constantii Imperatorum: & cestum propria via eius dies quinto, haec tamen Anatalius. Apud quem adiungit inuenimus in aliquibus exemplaribus mensuram, quod repugnat ijs quo dicuntur ab eodem Anatalio eius successore Gregorio tertio. Porro Gregorius vel defunctus receptus est inter Sanctos, anniversarij que nomen cultu in Ecclesiis perseverat. Cum si scripta extarent, resque ab eo gesta diligentie scripta mandata essent, Gregorio magno haud in morem exultimur. Preter quibus ipsius tertius Reformationis librum vnuum ad Iamnum Imp. & saluum ad Episcopum Constantiopolitanum, & alia. Eo igitur defuncto, hoc eodem anno die 16. in aliis mensis in locum ipsum Gregorii subrogatus est. In Gregorius eius nominis tertius, de quo haec idem Valerius.*

Gregorius tertium natione Syrus ex patre Iohanne, vir misericordia & valde sapientia, in dilectione scriptoris sufficiens instruimus. Latine, lingua eruditus, Psalmos anno 15 per ordinem memoriae retinet, & in eorum sensum subtilissima exercitatione

timarum, lingua quoq; in lectione politis, exhibitor omnium beatorum operum, deo florentium, sicut salutaris predicatoris. Fidei Catholicae & Apostolice immunitate confirmator, perennatus suo matre corda sicut in coriante. Ordinatio Fides emulatrix, de defensor fortissimo pauperum amator, & erga imperium proximorum, non solum mentis pacem, sed studi sui labore solicitor, captivorum etiam redemptor, orbis omnium quoq; & videtur largiter, necessaria tribus, amans religiositatem in Christiana norma, & religiose violentibus, & Deum timore habentibus in his predictis directis excellentibus, Deus faciente peruenit ad ordinem presbyteratum. Quem viri Romani, seu omni populo à magno ad parvum dominum impetravisse permisit, subito enim eius decesserit, ut bini facultates, dum in obsequio sui antecessoris effigie intentum, vi absentes in Pontificatus officium eligerentur, hæc de eius vita ante Pontificatum, & ipsius electione Anatalius.

Exigebat quidam temporis vehementis perturbationis, ut qui videtur optimus, idem quam citissime eligetur, ne capite deficeret Romanus populus, qui (vt vidimus) ab Imperatore hereticorum penitus se subtraxerat, atque cuncti non defecerat, cum adiutor in Italia vigeret potentia in Exarchio. Sic igitur Gregorius eleitus in thronum Aposolicum, nihil antiquius habuit, quam obortam habefit extirpare: cuius rei gratia lectorum ad radices adveniens, primum omnium, Imperatorem Leonom eius auctorem petit litteris Aposolicos, ad eumque legatum misit. Sed vitam luctuosa fortis misit, ita emissa figura plumbea non fuile. Quidnam acciderit, ex eodem Anatalius res gentis eiusdem Gregorii proleque au- diamus.

Fuit autem (inquit) Gregorius Papa tertius temporibus Leoni & Constantini Imperatorum, ex perfectione grauiante, que per ipsi mota est ad depositionem & destructionem sarcorum in omnem Dominum nostrum Iesum Christum, & sancta Dei Genitrix, sanctarum Apostolorum, omniumq; sanctorum Martirum & Confessorum. Pro quoque idem sanctissimum vir, vt ab hoc relapsus ac se removente errore, commentaria scripta, vigore Aposolica. Sedu inflata (quemadmodum & sancta memoria defensor p̄m duxerat) misit per Gregorium presbyterum, qui humanae dulcis timore, non eadem scripta Imperatori porrexit. Siquidem Leonis rugientes & fuscientes crudelitas ipsa oculis vix perterrit. Majora enim praesens vidit, quam quæ fama percepit; adeo veritatem corruptus defecit penitus animo, tutius ratus non dare litteras, quas acerrimas esse sciebat, quām defecit in dīcōmen adducere. Sedit Aposolique misericordia. Sed quid in cum Gregorius Papa statuerit, Anatalius audi de Greg. ipso presbytero illi subdentes.

Reverens fecam illas litteras in cuiusatem Romanam reduci, ipsi familiis Pontificis patrēscit, confessio se faciens tecum culpa. Quem magis communione omnifex ipse volat, ab ordine sacerdotiali prius. Congregari enim Episcopis qui in Urbe cœlent, vel in proximis Ecclesiis, Concilium ab ipso Pontifice cœlesti congregatum, vb; inter alias causa eiusdem Gregorij triplice gravi, in medium allata est; praloquoriusque ipse Gregorius Papa facinus detellans, sententiam depositionis latronis cum cœlet in eum, ne id faceret, Episcopatum preces intercesserunt, cum idem Gregorius presbyter reus, emendaturum se quod peccasset, sponte, liberisque promisit, imputaturum le Perrum pollicitus, quæ cœli timore perculius ab animi proposito excederet, postea reperita fœpia confessione, mortem tandem libenter animo suscepit, at enim de ipso Anatalius: *Cei nempe Pontifici resistente Conclavi, & obsecrante tam Conclavi quam episcopis ibi ut non dispiceretur sed magis deim presbyter penitentia submittetur; illi imposita digna paucentia, iterum scandere cum offendit scriptu littera apud Regiam duxerit vibem, sed quod hac secunda legatio cotigile appareat anno sequenti suo loco de ipso curari sumit.*

Qui lic comparatis erat Leo, vt nec audire vellit? Romano Pontifice veritatem eos qui ipsam proprietam nolenti suribus ingerebant, procul in exilium ejercere conseruerat. Inter alios autem fuit vir sanctissimus qui successerat sancto Germano in Cyziceno Episcopatu Aemilianus, cuius natalem diem celebrant Græci in Menologio

illis verbis: Commemoratio S. Aemiliani Episcopi Cyrici. Hic propter sanctum tuum imaginam eadum multas eximias perpetuas, in exilium ab imperio Imperatore Leone missas, accepta confessori coram dormitur in Dennis. huc illi die octauo mensis Augusti. Tunc etiam Basilius & Procopius Decapolita idem subiectes certamen, eisdem penam per peccata, eadem fuit facili digni coronam quorum natalis dies a Gregis agituri velim. Iepima Februario. Tunc & Theophilus sanctus monachus, quem coronam promeruit, de quo idem his agunt verbi, die secunda mensis Octobris, quo eius dies natalis coferuerunt: Natalis sancti patris nostrae Theopholi, qui fuit monachus religiosa & tenuis Deum sub Leonis Iepitico, cuius interpretatio & exactio ad omnia in venerabiles Sanctorum imagines euerterenda, cum hieroglyphis in faciem exprobans regnū ipsius impium, infarctum, & anticristi profanorem, & Christi proditorum appellans, alijs similia obijcens. Quibus ille ad suos invitatos primi verberari contulit, & in carcere compicte: vnde postmodum editus sanctus Gregorius abnegare cogit, quod omnino renunciare facere in exilium missum est, & illic praefentem vitam reliquit. Huius impius, sed non pro concepta rabi in Catholicis agens, inuidens illis coronam martyrum, scilicet eisdem colendore fore in Ecclesia Martyris, & eorum reliquias venerationi quoque expofendas, quas impius perdere laboraverat. Tunc & Nicera Patricius idem certamen tubiis in album sanctorum Confessorum relatus est decimateria mensis Octobris.

VI.

Ablutum tamen idem Iauricius ab infligendo supplicio Ioanni Episcopo Polibio, qui claritudine miraculorum adeo celebriterat in Oriente, ut & ipse fecit olim magna illi Gregorius, cognovit dicens fuit Thaumaturgus. Hic enim cum ad regardum Imperatoris se Confantinopolim contulit, vehementer reprobans abhinc, nullam vim pauperum, ad suam redire Ecclesiam permisit eis; ubi siuum curant gregem illatum ab haereticis custodiens quietum in pace, quinta die mensis Decembrius, quā Graeci in Menologio anniversariam eius commemorationem agunt. Inter horum cladem adnumeratur Gregorius Decapolita in Iauria ciuitatis eius, qui Orientem & Occidentem peragrans in confessione Catholica Fidei, diem clausit extremum. Simeon præterea sancte intenti tunc vixit, quem Leo dicitur in Sacrem, ubi eum idem qui super Gregorium Confantinopoli inuisit, habet hanc Menologium vigesimal die mensis Novembri, sed de alijs agendum inferius erit. Iam rei Germanicas inuolumus.

VII.

Hoc eodem anno cum audiuerisset S. Bonifacius Germanorum Apostolus defunctum esse Gregorium II. a quo accepiterat Apolitolatum, & in eius locum sufficere ergo rogatum Gregorium III. ad ipsum Romanum Legatos misit, priusquam etiam de nonnullis. Sedem Apostolicam consuluit, id enim constat testificatione autoris, qui ex VVilibaldo Episcopo S. Bonifacii res gelas prosequitatis ait: Cum multa humanum malum tam per se quam per suos contemporaneos ad Christum religionem traxerit, & impinguata voda dimisit, defendo beatam memoriam Gregorii I. sed Apollonia Pontifice tertio, Gregorio easdem fidem obtemperante, Romanum Legato misit, qui canitatio Pontificis priori amicitia faderet renovaret, & pristinam humanitatem atque benevolentiam eius erga omnium recuperaret, ab ipso vero Bonifacio omnem obediens Romanum sedem debitantem pollicerentur: denique plurimorum Germanorum ad fidem Christi adductorum conseruare iubaverint. Legationem Romanum remisit, & Pontificis etiam sententiam primo Deo gratias egit, deinceps non solum omnia amictus & benevolentia ostenta a Bonifacio expectata politus est, sed et eius quia non potest, largitus est, neque a Archiepiscopi pallium, & latet, quibus ad eius questiones multinatas respondet. Quid autem ipsa Pontificia littera sequentia potius anno dicitur ex plurimum contextus intellegitur: dicere opus est, collē Legatos tardius profectos, in sequentem visqueannum suffice Romae detentos. Porro Gregory Papa litterarum hoc est exemplum.

Reverendissimo ac sanctissimo fratelli Bonifacio, Coepiscopo ad illuminationem gentis Germaniae, vel circumiacentis, in vobis a mortuorum gentium in errore constituta ab hac Apostolica Se-

VII
EPST.
GRG. BP.

* multitas

VIII
EPST.
GRG. BP.

1

de direxisse, Gregorius seruus servorum Dei: Nequa nos habuit gratulatio, leonis similitudine fratres eius littera, cum in eis relecta serie, fugit temporum. Domus nostra fuit agitacionem censurit. Quod quia diuina insinuatione fuit in parabolam, cuius quippe ratione credere fuit, ut sit quae fuit in se luxuriam in talis commercio luctu cum tanta plena Ecclesia. Hinc in eis tibi sacra palla directrix misericordia, quod boni Petri Apostoli ancolitatem scolopici induit, atque, utroq[ue] auctoritate ex mandato apostolico informatum progesit, tunc bonis misericordiis solemniter gerat, vel Ep[iscop]i te contigerit iugulari, ducentummodo tempore eo viari.

Quia vero tuus Dominus gratia in officio patrum adiutorum fidei miseris iussus es, adeo, neque te accidere oportet quia salutis sunt impendere vel ministrare, cito tanquam latratorum Christi eiusdem fides in illis prosequitur: præcipuum autem ratione canonum statutum, ubi multa sibi exirent fiduciam, ex regis iustitiae Seda debet ordinare Episcopos, pli auctoritate vestigia, non rite sicut gratia Episcopatu[m].

Præbeter namque quoniam per actus afferunt, eas ad mortuus nuptiis, quod indicio fugie a suis usq[ue] ad mortuam ultoriam, quod neq[ue] in consilio aliquo alio fuit, nec ad mortuus expletus libato, obsequio est. Sed si eis erit debita ipsius apostolica Seda vigore, ut iusta vindicta cursum in eis corrigat & emendet præcipuum, res ipsa fortis talius invenerit. Ille enim venient. Præbeter fatus, ut & concordia eis filium nostrum Carolum litteras exerceat. Natus in die assumptionis licentian. Quem viri sapientia, uti coniungi volunt.

Eodem quoq[ue] a pagano baptizari esse afferuntur, fitabatur, ut deus baptizet in nomine fidei Trinitatis misericordia. S.

exarate quia hanc Gregorij præcepti, epiphila longiora,

quā de his confituit ipsum, sufficiunt tunc illa ratione apparet, quod ab aliis illa imperfectora videntur, sicut

ca quā paulo post subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptizante a prophetis

louī sacrificante, ut rebaptizarentur; intelligenter

hunc loqui gōst subiectus de baptiz

reverentiam praeponit, ut pote quod qui idololatrie & in-
bavilium nullam habuisse intentionem in illis explete fa-
luis rectem um videtur obvilem, pergit pte.

Progeniem suam transpergunt, vñq; ad septimum generatum
non obseruat decretum. Et si velut ueritatem dicitur docet, ne cui
est ueritatem, amplius quam duobus debet capulari id eius reli-
quum ueritatis, quod bigamiam, trigamiam, &c. concedere,
ut ex Ecclesiastice indulgentia.

De huius veritate patres, vel matrem, vel fratrem, aut sororem
accidentem ducimus ut tota vita tempore corporis Domine non sui
siquippe, nisi in sua estra pro statu: alij sententiam se & car-
na confusione & porta vni domini aduocant: ieiunare summa-
tum, & feni a feria, ut si deficiente possum dolere conans-
simus iste.

Hic quoque inter alias crimina agi in partibus illius dicens: quod
quidam ex fidibus ad immundorum payano sua remundant man-
cipia. Quia ut magnopere corrigerere debet fratres communem, ne
hinc feriatur. Scilicet enim est imperat. Eu ergo quia haec perpetra-
uerunt similes homines indicis penitentiam.

At quies episcopum consecraverunt, duos vel tres convenienter
nam episcopi, et trius sacerdotum quod gerunt, & in convenienti-
o nis officio, presentem conseruent. Hoc est frater carissime diligenter
obligatus volumus, & studia pietatis captiuus negotiis salutis ex-
isti, et de loco aperte valeat a Domino Deo nostro mercede-
m propter eum cetera beatitudine. Priviliegium vero nostra quod pe-
cato facentes, contritus duximus, optantem a Domino Dei no-
stris preceps de conseruacione evanescere plenam portare la-
torem. Denique inuenimus confidat, reverent summa fratres, huic
credidimus ab Bonifacio per Legatos episcopos Gregorii
Papae, pergit vero auctor.

Redemto ergo misericordie & prefatis apostolicis tunc scriptis, at tun-
nus aptatis fortuitus, ingens S. Bonifacius gaudio afflatus
magis, sicut per eum, Deus Lades, gratias, agens in uicibus Ecclesie
in Hispania: alterum quidem? Friburgi in honorem sancti Pe-
teri apostolorum principis: alterum vero Ambergi in honorum
sanctorum Archangelorum, duos quoque monasteriorum duabus adiunctis
tulit, non invenimus illuc admittit a Deo servientiam consergatio-
nem etiam baculum Lades & cultu divino officia per agnos ut
huncq; de Bonifaciis rebus gelitis, reliqui de ipso inferius
hoc loco.

Vidisti puto, Lector, & considerasti unde prodierit
Germania in tenebris confitentibus gentiliis erroris. Iu-
men Eusebii. Vnde prouenit in illis filia cultus. Vnde
de ecclesia domini accelerit restitutor. Vnde infidelitatis
dummo morbo languentibus venerit medicus & med-
icina. Vnde adhuc infantibus in idolis, aduenierit de
vero Deo certa scientia. Vnde feris barbris inhospitum hu-
manum, & politica vita cultus, ut eoperient eho homi-
num, qui penicillifer videbantur. Vnde leges legum ex
omnibus crudibus disciplina. Non aliunde quid de quam al-
legamus Romana, quia Bonifacius predicare Evangelium
misit eum. Eluxit Germania à Romana Ecclesia Euange-
lijum. Dei cultus, instauratio discipline, medicus, in-
seminarium morborum, Canticum ac sapientia Iudei, hu-
morum raudus, feris arque indomiti lex. Quis nega-
tur? Quod omnes fatentur, negare puto nec au-
dibilem infamiam. Pudent ingratis in Romanam Ecclesiam
intendente illis honorib; qui per denia hereticos a Fide Cat-
holica aberrantes dererunt etiam eis quod sunt fuit ho-
mem participes rationis: cum aliqui flaminis in complu-
tione non prouincij vigere Fidem Catholica, quoniam si tan-
to feminis caruissent, diraria vtrique supplicia quam So-
doma & Gomorrha ab irato Domino tubiissent, sed in
Angliam transeamus,

Hoc eodem anno sive historie Ecclesiasticae geni-
Anglorum Beda finem imponit, brevi compedio de Cleri-
co flaminum, quo eandem relinquunt Ecclesiam Angliae
sanguinem Regis prouincij & Episcopi Ecclesiastici pre-
lim, recensent, ita demum perora: Et ardentia pace & fer-
mea temporis plures ingentis Norðlandum brutorum modis
concupinat, se furo, liberi, despiciens armis sat agnus magis ac-
ceptuq; uera manuferit, aduocare votu, quoniam bellum exer-
ciat fuligine.

Quare quoniam se habuit a patre, posterior ac si vide-
tur illa eis in praecitatiorum universis statu Britannia, annis ad-

uenit Anglorum in Britanniam circa COLXXXV. Dominica
ad eum incarnationis DCCXXXI. in cuius regno perpetuo exaltes-
ter, & congratulante in sole eis Britannia letentur insula mul-
ta. & confitentur memoriae sanctitatis eius, hucusque Beda li-
torum. Cui mox ipse adiecit appendicem de rebus suis, his
verbis: Haec huius Ecclesiastica Britannorum, & maxime
genit angelorum pessat ex libro antiquorum, vel ex traditione ma-
jorior, vel ex mea pte cognitio facte potui. Domino adiuuante,
atq; Beda Dei famul & presbyter nunc fieri beatorum Apo-
stolorum Petri & Pauli, quod est ad Venerationem & Ingredi-
cum natum in territorio eiusdem monasteri, cum eis amarum fe-
stem, ac a propinquiorum datum sum educandus reverendissimus Ab-
batis benedicto, ac deinde Celsifido, cuiusdam, ex orientem via in
eiusdem monasteri habitacione per agem, omnem meditando scri-
ptoris operam dedi, atq; inter obseruantiam discipline regulare,
& quotidianam cantandi in Ecclesia carum, semper aut discere,
aut docere, aut scribere, dolce habui.

Dicimur autem nostra vita a me anno diuinatū, trigesimo gradum
presbyteratus, utrumque per missarum Episcopi Ioannis, in qua
Celsifido Abbatu scilicet. Ex qua tempore accepti presbyteratus vñq;
ad annum etatēe quatuor decimam annūm, his in Scripturam
sunt in nos, mōrū, nec citati in episoli: venerabilissimi Pa-
triā breuerit annūtare, sicut etiam ad formam sensus & interpre-
tationem eorum super addicere curam, decti apud Bedam catalo-
gus scriptorum eius, qui ponunt ad finem epistolas, ante
antiquum auctōnum anonymous, qui post eū res Anglo-
rum est profectus, sicque se habet.

In principiū Genesi vñq; ad nativitatem Isaiae, & electionem
Israelit, & Iosephit, reprobatum loquittus.

De Tabernaculo & usq; ea ac vestibus sacerdotum libri
tres.

Item in primam partem Samuelis, id est, vñq; ad mortem Saul
libri quatuor.

De adiunctione templi allegoria expositione, sicut & catena,
libros duos.

Item in Regum librum trigesima questionum,
In Promerita Salomonis libri tres.

In Cantica Cantorum libri sex.

In Iesu, Daniel, Damalem, doodecim Prophetas, & partem Hi-
eremie, distinctiones capitulorum ex tractatu beati Hieronymi ex-
cerptas.

In Eddam & Nephemiam libri tres.

In Cantico aliebū libri vnu.

Item capitula lectionis in Pentateuchum Moysi, Iosue, Ju-
dicum.

In libro Regum & verba dierum.

In libro beati Patrii Job.

In parabolis, Et Iesu, & Canticum Cantorum.

In Iesu Prophetam.

In Eddam quog; & Nephemiam.

In Evangelium Matthei libri quatuor.

In Evangelium Luci libri sex.

Hocq; auctōnum Evangelij libri duos.

In apostolū iustūm, in episcopū S. Augustini expectānue-
ni, exinde aperitūm et transcribere curauit.

In dñis apostolorum libri duos.

In Iosephit sept. in Canonicis libri singulos.

In Apocalypsi & Iohanni libri tre.

In Capitulo lectionis in tertio nocturno Testamentum, excepto
Euangelio.

Item librum Ep. Poltarum ad dñm foris, videlicet: De fecta-
tibus sancti vita eis. De manib; filiorum Israhel vita. De eu-
quod ait Iosaias: Et claudent ibi in carcere, & post dies multos vi-
tialib; vna. De ratione Balaam vita. De sequentia iusta
anatomia vita.

Item de libro de Seniorum, librum vite patens sancti Felici-
ci Confessoris de metrico Psalmi que in profanis transfiguli,
librum vite & patens sancti Anselmi moe de Grecia transla-
tum, & prius a paduanis imperto emendatum, prout ad seniūm
correcit.

Item sancte Petri, iuuachi simi & Amischi Culber-
ti, & praei Petri, & postmodum piani sermoni de-
scripti.

Et statim in missis eu biunt, in quo sacerdos pie-
tati

BEDAR
SCRIPTA
DIVER-
SA.

734. *propterea, si occupabat, tetum verò nostrum letum in orationibus & gratiarum aliione ducere fidebat, nisi tantum modico somno sapienter, ergo scilicet statim conferta scriptarum modula memoriam et entusiasmos, mandato Deo gratia agere non est obtemperare, tanta est, quia nesciunt alium vnoquam oculu meu vidit, et certe audiu, tam diligenter gratia Deo viuo referre. o*

Casu et autem sententiam S. Pauli dicuntur: "Horrendum est malorum in manu Dei venire: & multa alia facta scripturam in quinque annis exstirpare, praecepit hanc horam vniuersitatem auctoritatem. Et in nobis quoque, lingua (ut erat dictum in missis) etiam dicere et de terrible exitu nostrorum a corpore. Cuncta dat etiam anticipacionem ad nostram collectacionem & suam, quam tuas est: O Rex glorie, Domine virtutum: cum venies: ad diad verbum: Ne relinques nos orphelos: praecepit in lacrymas et meliora fecit, & post hoc am caput repetere quia in labore et per tecum dies faciebat. Et nos quidem audientes, luxuriam ipsius & gaudium. Alter a vice legimus, alter a vice ploramus, una cum feta legimus. In tali latere quadam agnoscendis dies vix ad diem profectus deducimus:

Et illi modum quatinus est: & Deo gratias referebat, quia sic nemo fieri affermat. Et sepe dicebatur: "Elegit te Deus omni filium eum tuque. & sententiam Auctoritatis eius vixit, ut pateret te vos rite, vel nos mortales, quia beatus Dominus habens. In his autem diebus, duo opuscula memoria digna excepti latitum, quae quotidie accepimus ab eo, & canticu Psalmorum, aucto fiducia, id est a capitulo Evangelii facilius, vixi, ad eum domum in qua distans. Sed haec quid inter tanto in nocte a lugubriu m solitudo Ecclesia. Deli conseruit. Et in libro fiduci excepimus quoniam dicunt: "Nolo te pueri mei mendacium legare, et in tuis vestimentis mea facula levare."

Cum venisset autem tercias feria ante Ascensionem Domini, et preciosissimam iugata in auctoritate; & misericordia tumur in pedem suum apparuit. Totum autem illum dixit docebat, & bilocatus dicit: & inseparabiliter etiam dicit: Dicitus enim sibi matiturus quae nesciit quod dicitur, & sibi modice rebatur meus Filius. Vide nobis videbas, ut nos fore extraham sumus beatifices, sed si nollemus in gloriarum actione personaliter diximus. Et mane aperiunt, id est, quia feria praecepit diligenter scribi que ceterum & hoc secundum vix ad horam tertiam. A testis vero Beda, cunctis enim canit religiose sanctorum, ut cuncto ultimo die proficit. Et cum exinde erat convallis quidam: et Adhuc capitulum eius de lebre quae diligit, dicit, & videlicet multi diligit tuba regale interrogare, At illa inquit: facile est. Accipe calamauit & tempora fulminante, & cibis. & illa festina.

Hoc natus de diec uero. Quidam precepit in mea capella ahaedus, id est, pectorata, & mentia. Sed curae velociter, & adhuc praecepit: magister noster, id est, meus & ego nimis nunc, qualia sunt Dei dominum, & deserviam. Quod sum tunc feci: & perfidum alio locum ad eum, et amplexum, moneri & obsecrare. Miser & erat me pro diligenter facere. Quod si libenter si latrone responderemus. Lugebam autem & florant, maxime a terra quod dixerat: quia gloriam autem faciem etiam non nullis angelis in hac sancta via regi egerim. Gaudiebam autem ex eo quod dixi: Tempus est, si je Beda mi videbitur, ut cum modo abscondam ex carne veniam, qui me quando non eram, ex uibile formem. Medio tempore vixi, beneceps, inde pro index vita meam praedita. Tempore aversione mea prope est. Etenim anima mea dixit: Legem meam Cor sicut in deinceps non videbit, sic & alia multa in causa causa ad eum affectuationem laetitia, dicit ut vitimam sentientiam a filio al regnem daret.

Ego prout possum, nomine Valerius adhuc dixit: Magister dilectus est ailleius vixen desperata. At ille: Bene, inquit, conformatum est, veritatem dixi. Accipe caput meum in manus tuas, quia multum me derelictus ad federe ex altero loco sancto meo, in quo adest sibi, ut & ego sedens. Patrem meum invocare possem. Deinde in pacem suam cadit decantans: Gloria Patri & Filio & Spiritui sancto, & cetera: ultimum ex corpore exhalans spiratum, ita, hoc subito credidimus eum, quia prope, quod hic semper deus fuisse in Dei laudibus laboraverat, ad gaudia dellaetiorum celum annus etiam ab Angelis parceretur: Omnes autem adiacebant, & videbant oblitum Bedam patrem noster: nunquam ei videlicet dominum meum deuotissime atq; translatum esse videntes impetrabantur. Quia, ut audi, quoniamque anima eius in cor-

Annual Eccl. Tom. 9.

pore fuit, Gloria Patri, & alia quedam ad gloriam Dei secundum & manus expansis. Deo gratias agere non cessabat. Scire autem debet, quia adhuc multa narrari & scribi possent de eo, sed anno breviter ferme ineruditio lingue mea facit. Attamen cogito, Deo adiuvante, ex tempore plenius de eo scribere, quae eccl. vidi, & anibus audiui, hactenus de transitu Bedae discipulis eius.

Ex hac quidem epistola, nisi in numeri nota mendum culemus costruxit, compertum haberi posset, quanto Redemptoriam ex hac vita migrari, cum in epiphany in die Ascensionis septima Iesus Maius, secundum vivendi ecclie tradatur. Verum si ad Alfronomicarum tabularum ista referamus demum hanc, omnem, cum nihil sit ex eis quod certi, certique elici posse, mendaciam necesse est asservare legendum: sequitur enim rotu illo centenario nonnulli bis, nemini anno Septingentimo vigesimo incidit dies Ascensionis in septimum Idus Maias, quando Aureus numerus fuit 16. & littera Dominicalis G. F. quo anno certum est adhuc fidele in humanis Bedam & rursum anno Redemptoris Septingentimo nonagesimo nono, quando auctor numerus fuit 2. & littera Dominicalis F. quo incidit Ascensionis festa dies in septimum Idus eiusdem mensis, ad quod tempus persimilem hanc discordum puto, cum tunc excedere oportueret annos xix et centenos atque tricenos. Sic igitur ea numeri nota depravata obscurat magis quam elucidat tempus Bedae ex hac vita ad Deum. Ut autem laetius vixi deum perfloramus extremo, hic redemptus epitaphium eti plurim, hanc tamen vixi Annam simpliciter tanto viro dignum existimat. Sic enim habet:

Presbyter haec Beda regnabit, & aures si palma,

Dona Christi animam in caligine per annum;

Dagillum Sophia debricit, & in eam

Sobrius annus inuenit, semper amore.

Quod si primus reperitur reddidit ille versus, vetus affectator Bedae in illa oratione Anglicana ita mox hunc expolluit: Poterit inquit, vila exonatione hic pudor extenuari; ut nec in auctoritate, vilia videntur, tam literatur exultat, gymnasium poterit inueniri humo, qui membra eius formet, nisi exili & misericordia fyle sed illud desiderio quod finxit sibi abula epitaphium Bedae, de quo hoc in vita eius, quae a Petro determinatur in Sanctorum catalogo: Alius discipulus eius, ipso defuncto, fuit in sepulchro facere doppia suorum vniuersitatis leonis leonino recipiens: Hic fuit in tollis, & velle fuisse, leone fanebris, vel presbyteri ossa, nec metrum stare posset, & nullum aliud sarcophagus eidem occurseret, ut ediatum auctandis auctoritatis. Et ecce mane in tumulo manibus Angelicis reperiatur corpus:

Hoc fuit in sofa Beda venerabilis ossa.

Hoc auctor dum cuiuslibet auctor, cuius Beda non, ut alii, Sanctos dicitur, sed venerabilis, ad quod alfrendum illa quoque adducit: Cum ex nimia finalitate oculu caligasset, & discipulus duxit ad lapidem congrexem petrariet, discipulus ei suadet eum, quid in eum viles effe populus congregatus, qui summa affectione & leniente eum predicabat, non expellant. Cumque, scilicet ferventes foris atra eleganter, nam sermone scissit & concutisset, per eum a fascia facilius: Lapides resplendebant Amen. Venerabilis Beda, huc illi de inditio pia cognomento Venerabilis, De quibus cum nihil Beda affectator, discipulus dicatur, postquam illa excogitata esse videri posset, quae nec à Triummo esse recepta noscuntur.

Porro illa quidem vel ex eo latenter erroris redargitur, quod eiusmodi titulus, Venerabilis, communis aliqui presbyteris omnibus, incognitus majoribus suffe videatur, qui cumde Bedam non illi sed alio titulo nominantur: quod si dem Hildanus in Areopagi tunc auctor eiusdem ecclesie, ipsum, Sanctum Bedam presbyterum nominavit, iesu & Mariam Scottum, cum de ipso ait: Sicut Beda presbyter, Anglii, comparatus, in tempore claram habet. Alius Flaccus & ipse Anglus atque cunctus temporis presbiter, cum eum citat, Bedam sacerdotem & doctorem eximium appellat in libris de diuinis officijs, & Amalarius qui & ipse eodem ecclesie vixit, citans ipse Bedam, nunquam eo titulo, Venerabilis, ornata, sed porci honoris causa,

interdum dominum Bedam appellat. Viuardus qui & eodem vix tempore, simpliciter absque illo, *Venerabilis*, tulo nominat Bedam, adeo ut appareat inanis ea quae affirmit eius tituli causa. Porro vitam Bedae a Cuthberto Abate scriptam scilicet, Molanus testatur, sed carentibus eis, maximo detrimento veritatis. Tanto doctore iure semper gloria est sancta Ecclesia Anglicana: quem cum reliquias filii defortores, qui, loco ipius Pseudo apostoli errantes, & in errorem mittentes, abeunt retro post factam sunt secutis in futuro factulo, ante iudicium magni Dei, tanto instantie accusatores, sententiam damnationis accipiunt.

XXVII.

Sunt de eodem Beda pleraque illustrum virorumelogia atque laudationes. Sane quidem Cuthbertus cuiusdam monasterii Abbas, qui & vitam eius scriptam tradidit, in epistola quam scripsit ad Lullum, indicat, regum esse, ut vniuersa Anglorum gens solemnibus ritibus in omnibus provinciis Deo bonorum omnium largiori gratias ageret, quod tam mirabilem virum adeo doctrina & sanctitate celebrem ipsi coelestis. Laudavit eum & laudatissimus vir s. Bonifacius Germanus & Apollinaris, cuius hic duas epistolatas, in quibus meminit scriptor eius, hacten non dum editas reddendas putauimus, quorum prior ad eundem Cuthbertum Abbatem scripta sic se habet:

Dilectionis ac reverendissimi patris Cuthberti Abati, & vnuersi fratrum sancte Congregationis emi, Bonifaciu exigit seruorum Dei in Christo fratrem caritatis salutem.

Fraternitas regis apietate intimum obsecrare amorem precibum, ut nos inter nos & quaevis Germania laborantes, & grata Evangelio plantantes velut scilicet orationibus aduenient, & precibus sanctitatis vestrae in nobis fenus Babylonie ardor refrigerans flammam, & pars fulvo aliquid multiplicata fungat. c. Cor. 3. Epheb. 6. quia nostra dilecta apostoli, neque qui plantat vel ali- quid, neque qui rigat; sed Deus qui incrementum dat; & datur & nobis serua in spemtione ore, & serua Domini curat & classi- cetur.

XXXIX. XXIX. Intra regnum, ut aliquis de episcopatu legatus invigila- DE BIDA- tori scripturam Bedam monachum, quae inter in domo Des apud episcopatu, & rite candelis Ecclesia, scientiam scripturarum falsifice audiun- * patternum. conseripta & nobis in auferre dignissima: & si vobis labi- rationem non sit, vi donum "vix nobis grande solatium peregrinationis nostra transmittatur. Ad indicium quo, intima caritatis, letitiam capiunt vobis, sicut hoc vocari) intercessum: qui peti- liunt ducas in finem, vi pro memoriis supplicatus. Alia Trium- tri & via Domini ad beatitudinem vestram, & hic sancta virtutis in proficit ac valent, aegrit & confudit, & infusa beatitudine inter gloriosam Angelorum agmina gaudenter renunciando glorificet. huc sanctus Bonifacius, cuius verba de Beda si interpretari quis velit, quod sit, enim subtiliter in Ecclesia, iam ipsum esse defunctum, & non magis eo tempore elucere in Ecclesia celsipile suorum editione librorum, detrahere necesse est altera de eiusdem atque longe sentientia: nam ante Bonifacium ipsum esse defunctum affirmare oportet. Sit liberum quanvis velit sequi sententiam. Non defuit qui tradant eum vocatum Romani litteris, Gregorii secundi Romanii Pontificis; Romaeque dia versatum, addant alii. Iam vero reddamus eiusdem Bonifacii epistolam ad Ecclaeum Archiepiscopum, de quo habetur in Epitome apud eundem Bedam, quod incepit VVili frido in Episcopatu Eboracen, anno Domini septuagintimo trigesimo secundo; inde vero anno septuagintimo trigesimo quinto, accepto ab Apollinaris Sede pallio, primus post Paulinum, in Archiepiscopatu confirmatus est. Occasione igitur, quod in ea Bonifacius pariter meminit scriptorum Bedar, cum alia plura continetur, quod delectant, hic tibi eandem reddendas putauimus, sic enim se habet:

Canticum laetitiae amplificando amicis, immo spirituali ger- manitate copulante fratris, sumus Picticius in sua prelatis Egberti Archiepiscopi, Bonifaciu exigen Episcopu Legatis Germanicus Catholicu & Apostolicu Romana Ecclesia, forentem in CHRISTO immaculatae caritatis salutem.

Dona, ac libellos dilectionis beatitudinis vestrae & vobis dñe gratiant anima gaudenter felicem. Subiecti ad ethere-

palma superemus legem in obsecravimus, ut vobis in supera Anglia- rum iste, gloriensis mercede per omnia restituimus. Nolo autem se- rato vestre & clementiam, utrumque pulsulam precibus, ut pru- ficiat arctum & periclitans pietatis vestra exhortatio. Quia ergo tuus in celis at nubes immensas in inferno adamantis exponit, quia scriptura est: Multum enim valet deprecatio & imploracio. Eustare et autem unica mala, quae nos extrinsecis & intrinsecis patiente, episcopulari breviter probat. Nolo autem miser- ter desiderare flagitiam vobis ad gaudium, ut memorem in his modo, quo & ante uecum fecisti, aliquam particulari, ut in cuncta de cuncta Ecclesia, & quoniam illius spiritus scilicet in rego- bus praesencia vestra, nobis deglora & curat; id est, ut de tradi- tione, quae scripturali precijs & investigate (ad hanc) con- aram Beda referatur ad ipsam partem quatenus, & quod deinde nunc inter. Maxime autem, si hinc ipsi quod subvegetatione in buche, & mandibula, & vultu esse videtur super Leontium universitatem, & Proterbiu Salomonem, quae concursum isti- fer illa cum condit, sic audiremus.

Interea nos magna cogit necessitas, vestri confitit invenimus. Nam deus inuenit per historiam rati ante multa tempora & regiones in formacionem, qui & pali proutem in officio gradus sui & Et iesu iterum restitutos est, & nos a diuina inter- lita simo pagis felicium, sed exstant populus sine alijs sacra- bauis ministris & episcopis, & solitaria negotia solitaria. Modo autem si & deinceps sufficiens causas abesse inveniuntur nisi facio regenerationis fonte ex ore proprio ex anno circulatum. Si inveniuntur ad restitutum prius loquens in haibusc, indicabit ergo inter nos & inter populum certe vix haibusc, vel scilicet minus malum, et alio minorum faultarum singulis, aut pagina mortis sur mundum & quod collatiem manu acquirere & requiri. Vel si inter multitudinem sacerdotium inueniuntur in eodem pessimum leprosum, & deinceps pannentiam progradus estitutum, quod ex qua uero lo sacra- torum. & populum bona opuscula confidantem ita- & & filii modo degradatum fuerit, secretum pessimum inveniuntur, & scandalum, ut in multitudine plenum, & perfa- ciatum molis peribit animi, & depletio era necnon lo- redonata, & desolentia non fructu Ecclesia, ut inter profi- ciens, nulli credentes, despectus habeant: Quoniam adi- & proficiens patientes, & confortantes deum in multitudine luxu perficie, exsiliunt & lemnis eis "doloris vix tem- pum, & periculum, & auiditatem, quam rursum, & perdonant ac- ceptum penitentia & supplicium. De ista autem res ipsa qui sub- lendum sit, necessitate cogitare, & ad latitudine, quadrilaterum, & scilicet confusum vestrum per scripta videt & adi- mitit & defecit. Pro crevia nesciis, duarum vix cepit & celab- rit vestra per hanc portatores laterum transfigitur, pene et caritatis inter nos participes nos, inter latitudine confi- tribus refra faciat. Obstat enim ipsius, vi de te pessimum faciat, & nesciis vestra premunt in celo & calore placent. Et inquit: Bonifacius epistola à nobis recata occasio scilicet oratione Bonifacii epistola, ne venustrum isti modi periret morte, cum non defuit ex recentioribus, qui de Beda plus scrip- tuerunt, quos tu consulias.

Quod ad res Francorum pertinet, hoc anno et tertio XIII. ipsorum Annales habent Saraceni, qui in illo agnoscunt Gallium Narbonensem, vi videntes, occupantes, Ciro Martello vinctiuntur; ubi occupatos, munitiones eis ex- luntur, penitusque fugantur, reliquias omnibus circa quod hoc anno cepta in sequentem summa propagata, ut etiam dem Francorum Annales confit. Faut Deinde con- Principia, dum zelo Christiane religionis ostenta videntur exurgens in genere peribit, quecumq; ardor ad ecclesias & eius auxilio superaret. Dolendum quid tanta res, pro- xia vix historica complectendis, summum tantum inde tempore configundat, interea Annales incertitate. Ex quibus & illud prodit, Saracenos illos, qui regi- pli natus confederantur, ut redirent idem quibus veni- runt nubibus in Hispaniam, vi tempestate fuisse electi meritos. Est etiam mentio de eorum immenso numeri in epiphys sculpi in sepulchro sancti Crisostomi Arelatensis deinde reliqui. Etenim inuidentia Saracenis ciuitatem Arelatensem, ad ipsi etiam Sarac- rum monumenta fuere contrita, ponitique delata ipsi

etri etia que fugatis, parta pace cum securitate fidelis
tempo impii fuerant demoliti, pri continuo restituare
convenit inter alia eorum patroni sepulchrum S. Ce-
cilius quod de huiusmodi verbis ornauere:
Cor meum hic patet et tuum in morte regnum
Pati Celos, pontibus, faro;
Quid tulerat celos et abe destruxit aeris;
Hoc vestre Dei soluit undam aratu.
Praed. et flages Aeterna sicut locata
Genuerat ille Pandu strenue compit opus.
Cui Christus tribuat calix prima vita,
Centum Angelorum coniunctus evanescit.
Et natus venerabilis pater, secerere peccando,
Ducas ut nostra crux cum la Duci, haec tenet sepul-
chralia inscriptio Sacerdotiorum nautarum index.

Contra eidem anno obiit S. Eucherius Episcopi Au-
gustini, quem ab exilio tempore sex annos superexul-
tagerat ab eo gefisa eodem tempore scriptis mandauit,
alimentat et sicque adhuc vixit; annum peruenisse cum ipse
vellatur, colligitur pariter ex antiquis Francorum Anna-
lis in Pithore editis, in quibus ponitur bellum a Carolo in
Aequinoctio gelum, cum Eucherius exsulans, anno imprin-
tissimo viginti unoquoque, a quo tempore si lex annos
numeris, quibus Eucherius superuixit, Ntique hoc anno
ad defuncta, affirmare necesse habet. Seimus tamen Mo-
laram virum doctissimum ante annos quatuor (necimus
qui initio ratione cum mortuum tradere. An autem au-
diendi sunt, qui adhuc annos decem superexulisse, atq; Ca-
rolo Marcello superilem fuisse tradunt, inservit hoc lo-
co dictum sumum.

IESV CHRISTI

Annus 732.

GREGORII PAP. III. LEONIS IAV. IMP.
Annus 2. Annus 17.

SEPTINGENTESIMVS trigesimus secundus adest an-
no Indictione decimaquarta signatus, quo Leo Imper-
ator ei quia cooperat impiate peruersi, redditus patri-
monio Romani Ecclesie, quod in Sicilia posidebat, in
Eicam inferri praecepit, quod I. neophytes tradit. Sed
de conubio filie Chaganis, in Chianai Regis Cazzaro-
num cuius filio suo Constantino hoc anno contracto pri-
mum agit his verbis: Anno decimasexti Imperij sui Leo Im-
peratore filium Chaganum Cazzarum ab invi suo Constantina
non habet Chaganum fecisset, maximeve postea, nonnum
remittit. Quia cum facta littera doli sit petata operan-
dus clavis his impunita redargenti, Miranda plane De-
ponentia factum, & barbari cimena, & peregrina at-
que neophyta, inuitu & contradicente Imperatore, influ-
per & perueniente, implicant que addicente cultore is-
carum imaginum, eas ipsa coleret, atque colendas esse li-
beri refutare sita Deus infirma mundi eligit, vt fortis-
cendum, & velut miraculo, e fonte ignari nuper ege-
rato contra Leonem immittit, paulo post vero auctor he-
reditat.

III. Ad Imperator contra Papam atq; recessum Rome ac Italia
(quod felicitate ab ipso Imperatore recessum) faciebat
Cassibilem, statim exercitus videbatur magnum dux ex-
stiterat. Tunc impognauerat per amplius faciens, cum es-
tenderet aduersus imagines, rotula capitula certa
potentia seu Calixta superimpulsit. Ex vero qua dicuntur pa-
tronum fandarum Principum Apollinarium, quodcum Ecclesia au-
tem in omnibus etiam confervant aegritudines, publica ratione
restituta paupertate. Considerare etiam ac discovire nates matres
matrem, ut placet etiam eis qui erant ex Hebreis, quid nec si
magistrorum studiorum in Christianis, qui in eis sunt utrūcunque no-
naturae huncupit Theophanes.

Aduo & ali adiutor etiam hoc eodem anno ingentem
clerum aduersari Italos, Romanosque sub eodem Impera-
torum in Adriatico mari naufragio perire, becque

ipsi post undi Italia & rebellis puniendo, diuina misericordia,
sive penitus frullatum esse, cum tunicae palum quod
posset perpetrare non deficeret. Nam ad alia mala addi-
dit quoq; illud Imperator hoc anno, vi Gregorium pres-
byterum quem violimus anno superiori milium cum lit-
teris commonitorio ad Imperatorem, re iuncta recu-
serit Romanum, & iterum milium, fecerit in Sicilia retineri,
scripta aucteris, & in exilium amandari. habet hanc enim
Anatalius veritatem: Nequiter, arguuntata eloquio easdem
Imperatores eadem venerabili scripta in Siciliis insula
retulerunt, ne ad eum regiam pertransire permisit, sed em-
temporatae pene per annum integrum in exilium elegavit,
hac Leo hoc anno.

Quibus delatis in urbem, Gregorius Pontifex colle-
git Roma Concilium Epicoporum, quo primum omni-
num ad confirmandas antiquas Patriam traditiones de cul-
tura sacrarum imaginum, decretrum constituit, quod Con-
stitutum appellare, quo d' roanathematice scripsit omnes, qui
eudem audierat forentur: additum pra' eccl' vt iterum. Sy-
nodo littere commonitorio ad conditum Imperatorum
mittebatur, habet hinc omnis pacis hiis Anatalius: Ma-
ris foliis ardore permotu Gregorii Papa Synode fecit, deinceps
cum sacerdotiis commenta cor am facientes, Confessio suorum
in corpora hec Petri. Apollini & fiducia eis cum eodem summa &
venerabilis Papa, cum Archibishopo Antiocheno, Archiepisco-
po, & Ioanne archiepiscope Ravennate, cum eatori Episcopi
Illiensis, & parte vancos non rogantibus, fons presbiteri a bu-
lio Apollinis Sedis, sciat, hanc dicacionem cum eiusdem clero, tele-
libus etiam Confabulat & elogia etiatis Christiane plenibus
flamulis, quod a decretu: Ut si quis deinceps antiqua confederatio
& Apostolica Ecclesie fiduciam suam contineat aduersari
deus reverentem, & avarum iniquum, Videlicet Dei & Domini
nostrj Iesu Christi. & Generis eius semper Virginum immaculatae.
Atq; gloriae Mariae, fratrum Apollerorum, & sanctorum om-
nia depositis acq' deputator, & profector vel blasphemus exti-
titerit, sit extor' a corpore & sanguine domini nostri Iesu Christi,
vel totius Ecclesiarum atq; compagine. Quod infupti
scriptio sua solebantur famanter. & inter ecclera confitita
probabilium predecorum, eribodus sororum Pontificum adven-
da sauerorum, hacenus de Synodo, Synndalique decreto
Anatalius. At non exat ipsam quidem ea de re in Synodo
confititur.

Qize zetem post Synodum absolutam sequuntur, hinc
hic Anatalius habet: Post peractumq; ut hoc memoratum si-
periori Synode Confidit, etiam misit ad eum sicutler scripta
communitaria pro ergendo imaginum ad Leonem Imperatorem
per Constantium Deformum, & omnia similiter, vt anteriora detin-
tatione, & portatorem eum & fratribus confidit, & sicut
fere per mecum arsum, postmodum sufficiens epista scripta,
communitantes ei post tam tempore confidiam cum iniurie re-
siderant, huc de rebus gelis hoc anno per Gregorium Pa-
pam, qui cum Leone omnem fructu labore impendit de ipso autem & eius predecessor Gregorio, huc Hadrianus
Pontifex ad Constantium Imperatorem: In magna tribulatione viresq; Gregorii Romani Pontificis per ea
tempora laudabilem creduntur. Regip' etiam pro auctoritate
seruentur a monachis, ne fuiset venerandae imagines de flau-
tu suo deinceps veris illarum fiducis eripe, ei nequequam, in va-
num taliter, fuisse, omnium illius rei quaque commoverant.
Hadrianus.

Quo ergo scriptis stabilitate sacerdarum imaginum vsum
summi Pontificis, etiam facti, nouis magni preci erigen-
do imagines, confirmant, de quibus Anatalius ita libet:
Gregorius concessit for' columnam sex enchytrias valibus, ab Ia-
tychia Exarcho, ducit ad Ecclesiam beatissimi Petri Apolleris, & pia
placuit circa presbyterium ante Confessionem, rite a de-
tre & tres a justitia iusta astra ant quas sex lithophanias, separ-
atae posuit te abe, & vestiunt eam in gressu mandibulis, in quo sunt
expressa & a dea latera effigies & nimis a & Apolleris, & ab alio
latere Dei Genitrix & sanctorum virginum posuit, super eam li-
tia & pia & argentea penitentia in unum lumen septingentis.

Quod infupti ab eodem Iconomacho & Hagiomacha
Lyonis latitudinem reliqua contemptui habentur
atque despectu: idem Pontifex sanctorum omnium, quas